अस्माभिर्भिद्यमानन्तु मर्य्यादासेतुबन्धनं। भेत्स्यन्त्यशङ्किता दैत्या दैत्यपत्नास्तथाऽपरे।
स्त्रीनिमित्तमितो नीते पारिजाते द्रुमेश्वरे। स्वर्गौकसो भविष्यन्ति विमनस्काश्च मानद।
उपभोगा मानुष्याणां विहिता ये स्वयम्भुवा। तैस्तुष्यतु मम भ्राता सम्पश्यन् कालपर्य्ययं।
इहापि तावत्त्रिदिवे मम यः स्यात् परिग्रहः। त्रिदिवस्थोऽपि तं कृष्णो नोपभोक्तुमिहार्हति।
ज्येष्ठज्यायिष्ठभोगानां नाभिज्ञः किं जनार्द्दनः। यतो धर्म्मं समुत्सृज्य पापमेवानुवर्त्तते। ७२५
स्त्रीवश्यता ख्याप्यमाना कृष्णस्य हि महात्मनः। जगत्यपयशसा योगं जनयेदिति मे मतिः।
मानुष्यं मानुषे प्राप्ते यदेतन्मधुसूदनः। कुर्य्यान्निर्ब्बन्धनीयं यद्भ्रात्रा ज्येष्ठेन नारद।
स्वर्गरत्नविलोपेन धर्षणा स्यात् परा मम। ज्ञातितो धर्षणा चैव विशेषेणैव गर्हिता।
धर्म्ममर्थञ्च कामञ्च क्रमेण मधुसूदनः। सेवतेव सतां धर्म्मान् स्थापितान् पद्मयोनिना।
महीतलं पारिजातं नाययिष्याम्यहं यदि। पौलोमीमादितः कृत्वा को नु मां बहुमंस्यते। ७३०
पारिजातं महीपृष्ठे दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा च मानुषाः। स्वर्गार्थं नोद्यमिष्यन्ति दृष्ट्वा स्वर्गफलं चितौ।
पारिजातगुणान्मर्त्या जुषन्ति यदि नारद। देवानां मानुषाणाञ्च न विशेषो भविष्यति।
तत्र यत् क्रियते कर्म्म इह तद्भुज्यते नरैः। स्वर्गार्थं न यतिष्यन्ति पारिजातगुणान्विताः।
सर्व्वरत्नवरः स्वर्गे पारिजातस्तपोधनः। भुज्यते यदि मर्त्यैः स सर्व्वमेकं जगद्भवेत्।
जन्मैर्म्मर्त्या न यत्स्यन्ति लब्धस्वर्गफला भुवि। न पूर्त्तानि प्रदास्यन्ति तुल्यत्वममरैर्गताः। ७३५
यज्ञैर्जप्याद्भिकैश्चैव नित्यमाप्याययन्ति नः। मानुषाः स्वर्गमिच्छन्तः श्रद्दधानास्तपोधन।
तत् सर्व्वं न करिष्यन्ति पारिजातगुणान्विताः। निस्तेजसो भविष्यामस्ते गतास्तद्विहीनतां।
इतः सुतृप्ता शस्यैस्ते जीवन्ति पुरुषा भुवि। आप्याययन्तस्तेऽप्यस्मान्दानैर्यज्ञैस्तथैव च।
न बुभुक्षा पिपासा वा बाधते मानुषान् यदि। रोगो जरा वा धर्म्मज्ञ मृत्युर्व्वा रतिरेव वा।
दौर्गन्ध्यं वाऽथ वा घोरा इतयः कर्म्मसम्भवाः। किमुद्योगं करिष्यन्ति पारिजातगुणान्विताः। ७४०
सर्व्वथा नयनं तत्र पारिजातस्य न क्षमं। इति वाच्यस्त्वया विप्र विष्णुरक्लिष्टकर्म्मकृत्।
यथा यथा च मे भ्राता तुष्येत द्विपदाम्बर। तथा तथा त्वया कार्य्यं कार्य्यं मत्प्रीतिमिच्छता।
हारांश्च मणिरत्नानि चन्दनान्यगुरूणि च। वस्त्राणि च विचित्राणि वधूनां द्वारकां नय।
योग्यानि मर्त्यलोकानां यावदिच्छति केशवः। न स्वर्गपरिभोगन्तु कर्त्तुमर्हति केशवः।
इदानि रत्नानि यथेप्सितान्यहं बहूनि चित्राणि च भूषणानि। न पारिजातञ्च कथञ्चन द्रुमं मुने प्रदास्यामि दिवौकसां प्रियं। ७४५

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि पारिजातहरणे इन्द्रवाक्ये अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ देवराजवचः श्रुत्वा नारदः कुरुनन्दन। प्रोवाच वाक्यं वाक्यज्ञो महात्मा धर्म्मवित्तमः।
अवश्यमेव वक्तव्यं हितं बलनिसूदन। मया तव महाबाहो बहुमानोऽस्ति मे त्वयि।
उक्तो मया वासुदेवो जानता भवतो मतं। न दत्तः पारिजातो हि हरस्यापि त्वया पुरा।